

lat, com diu ell mateix, ha aconseguit fer sortir a la llum pública més de mil cinc-centes pàgines, distribuïdes en tres volums, dels quals aquest és el tercer, i comprèn el diari de 2009 a 2011.

Llegir les 458 pàgines d'aquest tercer volum és un autèntic plaer per tres raons fonamentals: perquè estan escrites amb un estil molt fluid i cuidat; perquè els punts de vista de l'autor sobre societat, Església i política, bàsicament, són molt profunds, crítics, i suggerents; i perquè darrera de l'escriptor, hi ha la interioritat molt cultivada d'una persona de fe, lluitadora contra la malaltia, i plenament esperançada.

Social i políticament, Tomeu Benàssar és lúcidament crític contra tota mena de fascismes i capitalismes salvatges, provocadors de la deshumanització de la persona i de la societat; i eclesialment, és un *fill del Concili Vaticà II*.

Afirma: "El Concili apareix en el meu llibre com una decepció pràctica d'allò que fóra primer una gran il·lusió de portes obertes, una gran esperança de simpatia i estimació. També en l'Església els més vells haurem d'oferir una resistència a un canvi de rumb postconciliar, que ens sembla catastròfic. "Vivim entre foscors, resistències i esperances crucificades..." "Aquest diari, indica, està escrit sense ficció, ni engany, ni vergonya, amb perplexitat i simpatia..."

El llibre es troba farcit de pensaments i citacions d'autors i llibres, com a mostra de la gran cultura de l'autor, que ha conreat pràcticament tots els camps de la creativitat literària, inclosa la poesia, i també la composició musical.

No em resisteixo a acabar aquesta ressenya sense subratllar l'actualitat dels temes exposats, i, en concret, un pensament seu sobre la crisi, tema especialment tractat en aquest exemplar de *Foc Nou*. "La crisi – diu Tomeu Benàssar – ve de lluny. El càncer ha inun-

dat les nostres consciències i cal anar curant-lo. Si volem arreglar la casa de tots necessitem canvis radicals: els especuladors, que creuen que tot si val; els polítics, que en lloc de servir, se serveixen en benefici propi; els empresaris grans i petits que utilitzen el seu enginyer per defraudar Hisenda i els seus treballadors; el aturats que cobren el subsidi i continuen treballant en negre; els ciutadans que demanen factures sense IVA i no volen complir les seves obligacions...; i així podríem allargar la llista sense final. Tots som culpables, i tots col·laborem perquè les víctimes augmentin i les solucions siguin cada cop més difícils..."

Llibre, doncs, que constitueix un autèntic regal de l'autor i que és molt bo de llegir. **–Manel Simó**

Això no funciona. Què és l'economia?

Arcadi Oliveres

Proteus. Cànoves, 2011

64 pàg., 9 €

El llibre ofereix el text d'una xerrada en una escola de Cerdanyola del Vallès, a alumnes de 1r cicle d'ESO, i també una sèrie de preguntes dels alumnes i les respostes del ponent. Precisament, la gràcia d'aquesta obra és que hagi conservat l'estil oral del president de Justícia i Pau, prou conegut ja que es prodiga generosament, i també el fet que la joventut dels destinataris l'hagi obligat a ser més pedagògic del que ja acostuma a ser sempre. La secció de preguntes i respostes s'assembla a un catecisme, que

recobreix una gamma força ampla de temes sobre l'economia, la crisi econòmica, l'organització de la societat, els camins per expressar el rebuig, etc. Com és habitual en l'autor, fins quan presenta cruament les contradiccions de la societat, fa una crida a l'esperança de canviar-la. Pot ser una bona eina per a educadors o per donar peu al diàleg amb adolescents. **–Andreu Trilla**

Freud fins a Déu

Marie Balmary

Fragmenta, Barcelona, 2011

88 pàg., 10,50 €

Novament, Balmary. Aquesta breu obra rebla la convicció que la pèrdua d'espiritualitat ha estat un greu error de la civilització occidental. L'animal humà sembla anar més enllà de programes predefinitos, i es mou en zones de luxe. Així es podria resumir la reflexió de la creativa psicoanalista francesa. En el dolor o en la festa, l'esperit humà sobreix els límits massa estrets on sovint l'han volgut recloure. Impressionants els testimonis aportats: la conversa Freud-Ferenczi, Boris Vian, *El festí de Babette*, Nietzsche... El resultat? Una lectura que fa pensar. Per què? Simplement per no perdre una cosa tan pròpia dels humans: l'espai de l'esperit.

El llibre inclou, al final, la conferència sobre la veritable finalitat de la religió, que l'autora va fer a Barcelona (2008) en ocasió de la presentació de la primera obra seva editada en català. Una petita joia per al lector amb gana.

–Andreu Trilla